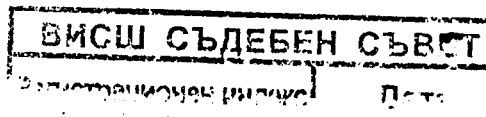

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

бул. "Шести септември" № 167 тел.: 032/656 101, факс: 032/656 104
е – mail: plovdiv-as@justice.bg web site: https://plovdiv-as.justice.bg

Изх. № 418 / 27.02 2025 г.

ДО ВСС - Ч 27-02-2025
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
УЛ. „ЕКЗАРХ ЙОСИФ“ № 12
СОФИЯ

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Във връзка с провеждане на събеседване в Съдийската колегия на Висш съдебен съвет на 11.03.2025 г. с допуснатия кандидат в процедура за избор на административен ръководител – председател на Апелативен съд – Пловдив, на основание чл. 50, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, приета с решение на Пленума на ВСС, приложено, Ви изпращаме препис от протокол от проведеното на 24.02.2025 г. изслушване на кандидата от Общото събрание на съдиите от Апелативен съд – Пловдив.

Приложение: съгласно текста

и.ф. АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН
СЪД – ПЛОВДИВ:

(МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА)

ПРЕПИС-ИЗВЛЕЧЕНИЕ!

ПРОТОКОЛ

Днес, 24 февруари 2025 г., в 15:00 часа в зала № 1 на Пловдивския апелативен съд се проведе Общо събрание на съдиите от Апелативен съд - Пловдив, при следния ДНЕВЕН РЕД:

.....

3. Изслушване на Миглена Тянкова, съдия в Окръжен съд – Хасково, кандидат за административен ръководител – председател на Апелативен съд – Пловдив;

.....

Събранието води г-жа Михаела Буюклиева – и. ф. административен ръководител, председател на Апелативен съд - Пловдив.

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Здравейте, колеги! Предлагам да започваме. Знаете, в Апелативен съд - Пловдив общият брой на всички щатове за съдии е 29, от тях заети са 24. Всички 24 съдии са уведомени. От тях присъстват 22. Отсъстват само колегата Елена Арнауčkова, която е командирована във ВКС, и колегата Радка Чолакова, която е в отпуск. В залата присъства един от командированите съдии - съдията Христо Симидчиев.

Имаме необходимия кворум, поради което откривам Общото събрание на съдиите на Апелативен съд – Пловдив.

.....

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Следващата точка от дневния ред е: *Изслушване на съдия Миглена Тянкова, съдия в Окръжен съд – Хасково, кандидат за административен ръководител – председател на Апелативен съд – Пловдив.*

Във връзка с това изслушване предлагам да се даде възможност на съдия Тянкова да изложи своето виждане за работата като административен ръководител на Апелативен съд - Пловдив в рамките на 20 минути, след което да се пристъпи към задаване на въпроси и отговори от нейна страна.

Други предложения? Ако смятате, че това време е много, това време е малко?

Не постъпиха други предложения.

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Който е съгласен процедурата по изслушване на съдия Тянкова да включва представяне на виждането ѝ за работата си като административен ръководител на Апелативен съд - Пловдив в рамките на 20 минути, след което пристъпваме към задаване на въпроси и отговори, моля да гласува!

С 22 гласа „за“ и 0 гласа „против“ Общото събрание на съдиите в Апелативен съд – Пловдив

Р Е Ш И:

ПРИЕМА процедурата по изслушване на съдия Миглена Тянкова да включва представяне на виждането ѝ за работата си като административен ръководител на Апелативен съд - Пловдив в рамките на 20 минути, след което задаване на въпроси и отговори.

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Както сте прочели в поканата, по заявление на съдия Тянкова, на Общото събрание на Апелативния съд са поканени и председателите и и.ф. председатели на окръжните съдилища в района на Апелативен съд – Пловдив, така че заедно с нея те също ще бъдат поканени. Знаете, че няма пречка те да участват в общото събрание на апелативен съд, но нямат право да гласуват.

Поканиха се г-жа Миглена Тянкова и присъстващите: Розалия Шейтанова – председател на Окръжен съд – Пловдив; Красимир Георгиев - председател на Окръжен съд - Стара Загора; Петър Маргаритов – председател на Окръжен съд – Смолян, Веселина Кашикова - председател на Окръжен съд – Кърджали и Миглена Петева – и.ф. председател на Окръжен съд – Хасково.

Г-жа Миглена Тянкова беше запозната с гласуваната процедура относно нейното представяне.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Здравейте, колеги!

Миглена Тянкова съм и съм днес тук пред Вас в качеството ми на кандидат в откритата конкурсна процедура за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Апелативен съд - Пловдив.

На първо място бих искала да заявя цялото ми уважение и респект към всеки един от Вас, да благодаря на всички за отделеното време да присъствате днес на настоящето изслушване, като заявявам, че съм наясно и съм осъзнала изцяло отговорността, която съм поела, за да

застана днес пред Вас в качеството си на единствен кандидат в конкурса, както и че съм наясно с рисковете, които съм поела, доколкото съм външен такъв. На първо място бих искала да разясня, смятам, че го дължа на целия колектив, причините, поради които съм се кандидатира за тази длъжност и да кажа, че при откриването, както на първата процедура, така и на втората такава, въобще не ми е минавало през ум да се кандидатирам. Смятам категорично, че в този съд има достатъчно достойни съдии за тази длъжност, както в лицето на настоящето ръководство, а именно: съдиите Буюклиева, Арnaudова и Желязкова, така и съдиите и от трите отделения, които имат достатъчно, не само професионален опит, а имат достатъчно и управленска компетентност, т.е. изискванията, които са нормативно заложи в закона, и да заявя пред Вас, че не бих се изправила в конкурсната процедура като външен кандидат, ако имаше такъв от съда. Това е категоричното ми становище. За съжаление, имаше достатъчно ясни знаци, че няма да има такива кандидати. Аз познавам голяма част от колегите от апелативния съд, някои повече от 20 години, други - повече от 25 дори и не мога, и не искам да приема, че колеги, с които в годините сме се борили за каузи общи за системата, както и че сме се борили за реални промени в съдебната система, умишлено и съзнателно не използвам съдебна реформа, са се отказали и няма да го приема, но така или иначе аз познавам голяма част от Вас, наказателен съдия съм, а с работата ми са запознати най-вече наказателните съдии от апелативния съд, не малка част от Вас са извършвали и проверки годишни на окръжния съд и знаете каква е организацията на работа.

На следващо място, познавам всички председатели на окръжни съдилища, което е нормално, голяма част от председателите на районните, с изключение на Пловдив, настоящия изпълняващ функциите, както и съдиите от целия апелативен район. Познавам също голяма част от колегите в страната, както председателите на окръжни, така и на районни съдилища и на апелативни такива.

Ще се опитам да бъда кратка, защото за мен е ясно, че няма как да изложа пред Вас цялата концепция, тя е в 50 страници. На първо място ще се представя. Имам повече от 22 години съдийски стаж, като първоначално започнах работа в съдебната система като съдия в Районен съд – Хасково. Впоследствие бях назначена като съдия в Окръжен съд – Хасково. Повече от 7 години бях председател на Районен съд - Хасково, 2 мандата - на Окръжен съд - Хасково председател и почти 2 години – и.ф. председател.

В годините, освен като съдия, така и като административен ръководител, считам, че и тези, които ме познават знаят, че никога не ми е безразлично това, което се случва в съдебната система. С ранг

„съдия във ВКС и ВАС“ съм, като съм и преподавател в НИП. Независимо от административната работа, от всички проекти, в които съм участвала, няма да ги изброявам – работни групи не само към министъра на правосъдието, но и към ВСС, почти изцяло в двата си мандата аз съм била с натовареност 90 % при разглеждане на делата, тъй като винаги съм считала, че това е същинската ми работа, а именно: пряката ми правораздавателна дейност. Както казах, участвали сме в редици проекти. Едно от големите ми постижения, според мен, това е Форум на районните съдилища. Голяма част от колегите са запознати с него и предполагам, че помните, че през 2007 г. ние кандидатствахме с 6 съдилища районни, между които и Пловдив, още при откриване на Оперативна програма „Административен капацитет“ за съдебната система. След като ВСС прие предложенията на работните групи и ги обективира в решения, стандартите се превърнаха в унифицирани такива за цялата страна и все още важат, както за случайното разпределение на делата, така и за публикуването на съдебните актове. Всъщност, няма да се спирам на подробности, ако имате интерес по работни групи, къде съм участвала, в кадровата справка е отбелязано.

Това, което искам да кажа е, че на всички нас ни е известно, че самата процедура по избор се осъществява от СК на ВСС, но това изслушване е една задължителна част от процедурата. Казах, няма да се спирам в подробности на концепцията си. Само ще представя и ще маркирам най-важните, според мен, неща, които касаят пряката правораздавателна работа на съда, като има, разбира се, задължителни изисквания към съдържанието на концепцията.

Няма да се спирам конкретно на анализа на органа на съдебната власт, защото той обхваща анализ на 3-годишен период, както на апелативния съд, така и на окръжните и районните съдилища в района. Вие знаете много по-добре от мен всички дела, които са минали през съдебните зали и всички съдебни актове, които сте изписали, но така или иначе съдът се състои от 29 щата за съдии, както и 36 за съдебни служители. Щатовете за съдии са разпределени в 3 отделения – наказателно, гражданско и търговско, като от анализа, който се опитам да направя, дори и въз основа на последния статистически отчет, благодаря на колегата Буюклиева, че ми предостави информацията, която ми беше необходима, и към момента 11 съдии са в наказателно отделение, съответно по 9 щата има в гражданско и в търговско. Само ще маркирам, че по действителна натовареност съдът е на трето място между апелативните съдилища в страната, докато по натовареност по щат е на четвърто място и считам, че ако продължават да се запазват тези резултати, разбира се, след като излезе статистиката официално на ВСС за 2024 г., считам, че е мислимо и след необходимите обсъждания и

анализи, ако бъде въобще избрана за председател на Апелативен съд - Пловдив, че е необходимо един щат в търговско отделение. Това е моето виждане и то странично такова. По този начин щатът би станал 30 съдии, т.е. 10 постоянни въззивни състава. Наясно съм и аз, Вие по-добре от мен знаете, че в наказателно отделение работят два четворни състава, поради невъзможност да се сформира самостоятелен въззивен, както има и смесени състави в търговско и гражданско отделение, като например състава на съдия Вера Иванова. Има 5 командировани съдии в гражданско и търговско отделение, като всички знаем какво се случи съвсем скоро с конкурса за търговско отделение на апелативните съдилища. За съжаление, това е вторият такъв след този, който беше през 2018 г., който, за съжаление, приключи безславно.

По отношение на щатовете за съдебни служители. Тези 36, моето безусловно становище е, то изцяло припокрива това на съдия Магдалина Иванова, която многократно е правила предложения до СК и Комисия „Съдебна администрация“ за увеличаване щатната численост на съдебната администрация, но считам, че безусловно е необходим един щат за съдебен помощник в наказателно отделение. Наясно сме, че всички служители, или поне по-голяма част от тях, съвместяват редица длъжности, но дали е необходимо увеличаване допълнително на щатната численост на съдебните служители, в случай, че ми бъде гласувано доверие, бихме го обсъдили с всички Вас съдиите по отделения. Държа да отбележа, че това, което прави впечатление е, че съотношението по всички показатели на съдиите, работещи в съда, и съдебните служители е най-ниско измежду всички апелативни съдилища в страната. Това наистина прави впечатление. Несъмнено е необходимо да бъде подпомогнато наказателно отделение.

Ще разменя малко представянето си така, както е изписана концепцията, надявам се, че сте я прочели и съм готова да отговарям на всички въпроси, свързани с нея, но едното от изискванията към съдържанието, това е да се посочат мерките, които ще бъдат предприети за постигане на конкретни цели. Това, което искам да изложа пред Вас е, че ще заложа и ще изведа пред скоби от всички приоритети, които са заложили в концепцията, три приоритета за мен.

Първият, това е приемственост и ще разясня какво имам предвид.

Вторият приоритет, това е надграждане на вече постигнатите резултати.

И третият ми приоритет би бил създаване на достатъчно комфортна и спокойна среда за работа, както за съдиите, така и за съдебните служители.

Аз съм административен ръководител години наред, но не мога да обещая на съдиите, че ако бъде избрана, няма как да нямат дейности, които са извън пряката им правораздавателната работа и Вие сте наясно, че това не може да бъде изпълнено. Най-малкото ще участват в комисии, в т. ч. и по атестиране на колеги от околните съдилища.

Какво имам предвид под приемственост? Апелативен съд - Пловдив е един отлично организиран и работещ съд и това се дължи както на предходното ръководство в лицето на г-жа Магдалина Иванова, която познавам достатъчно добре и знам, че не е пестила никакви лични усилия, за да бъдат постигнати тези резултати, така и на всяко едно предходно ръководство, като в лицето на колегата Чамбов и на всички преди тях. Да, наясно съм, че високите резултати в същото време се дължат изцяло на съдиите и на съдебните служители относно пряката правораздавателна работа в съда. Това, което мога да гарантирам, предполагам, че има притеснения у Вас като външен кандидат, или поне у някои от Вас, не бих допуснала конфронтация с когото и да било, ако бъде избрана за административен ръководител на този съд. На първо място, защото винаги съм считала, че административният ръководител е длъжен не само да пази гърба, но да пази авторитета на всеки един съдия и съдебен служител, разбира се, както и да пази авторитета на съда. Вие сте достатъчно разумни хора, най-големият капитал на този съд това е, че в него работят съдии, които са с огромен, не само професионален, но и житейският опит и сте наясно, в случай, че бъде избрана, не бих допуснала да се конфронтирам с когото и да било от Вас. Бих отдала необходимото уважение на всеки един. Бих разчитала на всички вас, които познавам в годините и съм убедена, че не бихте ми обърнали гръб, надявам се. Първо ще подам ръка, както на настоящето ръководство в лицето на г-жа Магдалина Иванова и на всеки един от Вас. Познавам достатъчно добре и от предходното ръководство заместниците, както Станислав Георгиев, така и Вера Иванова.

Ще кажа, че конкретните приоритети, които съм заложила, са общи за цялата съдебна система. На първо място аз съм убедена, че за да може съдът като институция да отговаря на всички заложили стандарти за правораздаване, е необходимо да се стреми да предостави и осъществява качествено, навременно, открито, независимо, ефикасно, достъпно правосъдие, което да бъде осъществявано в разумен срок и при неотменимост на процеса на електронното правосъдие.

Уеднаквяването на съдебна практика - ще заложи няколко приоритета. На първо място, уеднаквяване на съдебната практика. Това е изключително голям проблем за съдебната система, а именно: противоречивата съдебна практика. Всички сме наясно, че тя до голяма степен се дължи на законодателната власт, на често приеманите спорни

законодателни решения, а според мен и недообмислени такива, имаме редица примери в момента за това какво се случва в страната. Но извън тези причини са налице обективни такива. Наясно сме, че уеднаквяването на съдебната практика е необходима на първо място, за да отговори на очакванията на обществото за предвидимо правосъдие и на следващо място - заради самите нас. За тази цел считам, че е необходимо да се обобщава, анализира по отделения и уеднаквява съдебната практика. По ЗСВ правомощие на председателя на апелативния съд е да обобщава и анализира съдебната практика, както на апелативния съд, така и на окръжните съдилища от съдебния район. Считам, че е необходимо това да се случва с участието и на председателите на окръжните съдилища, а защо не и на председателите на районните, когато касае тяхната практика. Бих въвела т. нар. сигнална функция, включително съдии от окръжните съдилища да могат да сигнализируют, когато установят и ние сме пропуснали евентуално, това е общото решение, че е налице противоречива съдебна практика, но считам, че трябва да се анализират отменените от ВКС, обезсилени, върнати за ново разглеждане дела, както и тези, които апелативният съд съответно е отменил и върнал на окръжните съдилища. Ще приключа с този приоритет, защото времето няма да ми стигне.

На второ място, извън уеднаквяване на съдебната практика ще се спира на мерките, които трябва да бъдат предприети, за да се съкрати продължителността на съдебното производство. Това също е огромен проблем. Ние сме наясно, че има обективни такива, като например проблемът с вещите лица. Това е проблем за цялата страна и трябва да намери разрешение на национално ниво, според мен. На първо място, изключително трудно е да се намерят специалисти в съответната област, за да бъдат включени в назначаваните експертизи по делата. Давам си сметка, разбира се, че делата в апелативен съд са с фактическа и правна сложност. Имаме проблеми с вещи лица, които са свързани и с изготвянето на експертизи, което отнема дълго време, насрочване на заседание, отлагане, отказ от участие и т. н. Извън тези проблеми само ще кажа, че за мен категорично е становището, че бързината на съдопроизводството никога не трябва да бъде са сметка на качеството. В това съм убедена и няма да отстъпя от тази си теза, но ние трябва да предприемем съответните мерки, когато има налице обективни причини. Считам, че е необходимо заместник-председателите на отделенията да извършват необходимите проверки. Не съм установила, между другото, просрочени съдебни актове в този съд, затова не го отчитам и като проблем, защото от източниците, с които съм се запознала, отчитам към настоящия момент, че не съществува

такъв, но в случай, че съществува, бихме анализирали този проблем и евентуално бихме взели необходимите мерки.

По отношение на съдийското самоуправление считам, че е изключително важен приоритет за това, защото независимостта в съдебната система, според мен, започва от всеки един от нас, работещите в нея. Независимостта на съдебната система аз я разбирам като недопускане на каквото и да било влияние на вътрешни и външни за съда фактори. Едва ли някой от Вас няма да се съгласи с мен, а няма как обаче да не признаем, че през последните години нарастват все повече както политическия, така и обществения натиск върху нас. В тази връзка смятам, че е необходимо да имаме активна роля, разбира се не само ние, но и ВСС. Виждаме в момента какво се случва и при изслушването на колегите Петрови от РП и РС - София. Необходимо е всички проблеми, които има в отделенията, например гражданско или търговско, давам го като пример, да се обсъждат първо между съдиите в отделението, да се вземе решение от съдиите в самото отделение и това решение, ако трябва да бъде прието с решение на общото събрание на съдиите, да бъде представено от съответния заместник-председател, защото считам, че това е най-правилният и в същото време най-прекият път, за да може да се постигне, така ще го кажа, подкрепа на останалите съдии от другите отделения. Считам, че заместник-председателите също трябва да следят натовареността на всички съдии в отделението, защото съм наясно, че има проблем с неравномерната натовареност. Ако се констатира такава по отношение на конкретен съдия, също да се предприемат съответните мерки. Ще дам пример, в случай, ако например има кампанийност на определени видове дела и някои от отделенията, да речем гражданско е по-натоварено от търговско, е мислимо да се намери общо решение за разпределение на работата. Това са все колегиални вътрешни отношения. Отделно от това смятам, че когато става въпрос за съдийско самоуправление, аз мога да стигна много по-далече, защото то не само трябва да бъде надграждано. Лично моето становище, аз съм го изразявала многократно, даже голяма част от колегите го знаят, аз считам, че дори съдиите, не само от върховните съдилища, но и от апелативните такива, следва да имат водеща роля в конкурсните процедури за съдии, когато се обяви конкурс за съответния съд и това е така, защото смятам, че именно съдии от апелативния съд, отделните отделения, познават най-добре работата на колегите от окръжните съдилища. Отделно от това смятам, че трябва да са вътрешни решенията на самите съдии в отделенията при командироване на съдии, както и при продължаване на командироването.

Отделно от това ще се спра на професионалната квалификация на съдиите и на съдебните служители. Считам, че трябва

да продължи практиката, която е наложена и в момента, както регионалните обучения, които се извършват от НИП, така и зоналните, защото аз смятам, че ние всички трябва да се познаваме помежду си. Отделно от това считам, че е необходимо и няма пречка да правим и между нас си семинари за уеднаквяване на практиката и да определяме съдии от съдебния район, които да бъдат лектори и да има една реална, истинска дискусия между нас. Това важи и за съдебните служители. Подчертавам го, повишаването на професионалната квалификация и подготовка е изключително важно. Това го знаем всички. Да не говорим за динамичното законодателство, което едва успяваме да го обхванем. Няма да се спирам, подробно съм посочила за обученията в концепцията, за да мога да маркирам другите приоритети.

Взаимодействието с колегите председатели на окръжните съдилища, смятам, че трябва да продължи това, което до момента е било, както формалните, така и неформалните срещи за обсъждане на общите проблеми за системата. Ние, макар да нямаме законодателна инициатива, виждам, че срещу мен стои колегата Хаджиев и той знае, ние сме успели да направим изменения, както в ЗСРС, така и в ЗЗКИ, така и на една крачка бяхме в изменението на Закона за финансовите санкции, беше приет на второ четене, но беше наложено вето върху Закона за адвокатурата. Да, коства много усилия, но смятам, че когато имаме активна роля като съдии и тогава, когато ни боли за случващото се в системата, има механизми и ние можем да постигнем много. Поне аз до момента не съм се отказала, колкото и да ме боли. И считам, че все още имам енергия да можем да постигнем със съвместни усилия в името и на съдебната система, и съда в частност, а не само за нашия апелативен район.

По отношение на съдебните служители само ще кажа, че държа изключително много на тях. Още като председател на районния съд аз съм имала контакт постоянен с тях и трябва да призная, че ние сме като едни скачени съдове. Нашата работа е немислима без тях. Разбира се, че е много важна тяхната професионална подготовка. Разбира се, че няма как да не призная, че те са на първа линия, те виждат проблемите по друг начин. Не рядко организационни проблеми, които сме имали и които се е налагало да бъдат променени, аз си признавам, че идеите са идвали от самите съдебни служители. Предполагам, че в момента има голямо напрежение между тях, с оглед смяната на ръководството. Познавам някои от тях, не познавам всички, разбира се, но не бих допуснала, казвам го съвсем откровено, да има напрежение и конфронтация. За мен това е едно от най-важните неща в един съд.

Спряла съм се на материалната база. Аз съм абсолютно наясно, че цялата тежест за материалната база е върху председателя на Окръжен съд - Пловдив в лицето на колегата Шейтанова, но има най-различни предложения, както за реорганизация на вътрешното пространство в сградата на съда, така и за други инвестиционни проекти. Няма да се спирам конкретно. Има недостиг на кабинети, има недостиг и за другите органи на съдебна власт, които са настанени. Бих предложила, за да бъдем от помощ на колегата Шейтанова, да създадем една комисия, която да се състои от съдии, не само от председателите на трите съда, за да се обсъдят най-добрите идеи, най-добрите възможности. Абсолютно съм наясно, че както капиталовите разходи, те не зависят от председателя на Окръжния съд, те зависят изцяло от СК на ВСС, въпреки желанието, което може да има председателят, за да направи необходимите промени. Позаинтересувах се и за задния паркинг на съда, но разбрах, че се водят дела все още, за да може да се реши проблема с паркирането. Няма повече да говоря. Идеята ми е, ако е възможно, всеки един съдия, за да може да работи в комфортна обстановка, да е в самостоятелен кабинет, доколкото материалната база го позволява.

Само ще кажа за връзката с останалите институции, считам, че макар като външен за Пловдив кандидат, аз не познавам нито кмет, нито областен управител, не познавам голяма част колегите от прокуратурата, но ръководителите ги познавам от години назад. С всички институции считам, че трябва да има едни нормални колегиални отношения изцяло в интерес на работата и само в интерес на работата.

Спряла съм се също така на общественото доверие и медийната политика, но времето ми изтече, за което Ви благодаря!

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Колеги, заповядайте за въпроси.

Г-н ХРИСТО КРАЧОЛОВ: Аз имам два въпроса към съдия Тянкова. На първо място ми прави приятно впечатление, че на днешното изслушване са поканени и председателите на окръжните съдилища и това беше направено заедно със заявлението към поканата за нашето Общо събрание и те са се отзовали на уведомлението за това, че имат право да участват в работата на събранията и в тази връзка въпросът ми е: по какъв начин бихте подобрили или пък как виждате комуникацията с председателите и на окръжните, и на районните съдилища, и в частност на председателите на Окръжен съд - Пловдив и Районен съд - Пловдив? Ще се изразя най-коректно, не смятате ли, че по някакъв начин тази комуникация, специално за Съдебната палата в

Пловдив, може да бъде подобрена и някои различия, които има, да бъдат коригирани?

Вторият ми въпрос е свързан с една моя тема „на сърце“, тя е свързана с медийната политика на апелативния съд. Хубаво е, че в концепцията е отделено значително място на тази медийна политика. Смятате ли, че по някакъв начин тя се нуждае от коригиране и от повишаване на качеството на тази медийна политика? Казвам го това, защото смятам, че както сте записали в концепцията, каналите, по които обществото получава информация от нас – във фейсбук страниците и с прессъобщения, според мен могат да бъдат подобрени и увеличени, още повече, че смятам, че самата информация, която се публикува, особено във фейсбук страницата на съда и като прессъобщения, някак си в последните години стана еднотипна и поне за мен не е толкова интересно поднесена на обществото, като по този начин, разбира се, много по-добре ще ги информираме за нашата дейност и ще повишим доверието в нашата работа. Това са моите два въпроси. После, ако има възможност за изказване.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Ако мога да започна отзад напред, защото последното Ви изречение беше свързано с общественото доверие. Няма как да не признаем, за съжаление, че общественото доверие от години наред е критично ниско към съдебната система и към способността ѝ да бъде гарант за справедливост. За съжаление, считам, че бяха изминати много стъпки в годините. Беше направено много за системата, но някак си ние не намерихме достъпен и разбираем за обществото език, за да може да го обясним това. Маркирах го, но ще го кажа пак, не е без значение и това, че съдебната система напоследък работи под изключително засилен обществен и политически натиск и това го виждаме всички ние. За повишаване на общественото доверие считам, че трябва да има активност.

По отношение на медийната политика, аз като допълнително четох, след като представих концепцията си пред ВСС, допълнително четох от различни източници, не съм го писала това, на мен ми направи впечатление, че за 2024 г., това го четох вчера, затова мога да кажа така с увереност, че са публикувани 60 прессъобщения, които касаят пряката правораздавателна дейност на съда и те касаят само и единствено мерки за неотклонение и дела от общ характер, които са с обществен интерес. Няма в апелативния съд публикации, които касаят граждански или търговски дела. Не допускам, че няма такъв интерес, все пак става въпрос за големи интереси, особено в Пловдив. Но за 2023 г. мисля, че бяха 70 прессъобщенията, а 75 или 78, да не сгреша конкретната цифра, бяха всички прессъобщения, които касаят дейността на съда. Считам, че когато се създаваха единните пресофиси на апелативните съдилища и,

когато се отпуснаха щатовете за длъжността „връзки с обществеността“ в апелативните съдилища идеята ми се струва, че беше малко по-различна. Не знам дали колегите са запознати, но председателите знаят със сигурност, ПР на окръжните съдилища обслужват целия съдебен район, т. е. и всички районни съдилища. Има достатъчно добра комуникация между тях. Това, което ми направи впечатление е, че основните канали за комуникация са интернет страницата на съда и профила на апелативния съд във фейсбук, където има, между другото, и много видеа, които са качени. Считам, че служителят връзки с обществеността на Апелативен съд – Пловдив, като шапка на целия апелативен район, следва да има една нормална работна комуникация със същите служители на тази длъжност от окръжните съдилища. Смятам, че дори е необходимо да се направи среща между тях. Те имат достатъчно висок експертен капацитет и потенциал, за да могат да дадат нови идеи за реални медийни политики за целия съдебен район. Като казвам съдебен, имам предвид за целия апелативен район и, че това може да се подобри. Отделно от това считам, че трябва да има комуникация. Защо е задължително, според мен? Защото, когато има дело, което е с голям обществен интерес и медиен, на ниво окръжен съд или районен, трябва да има начин, за да може да се изпраща съответното прессъобщение на служителя, който е в Апелативен съд – Пловдив, и след съответното произнасяне на въззивната инстанция, да може тези прессъобщения, които се изготвят за пловдивските медии, да се връщат на ПР на окръжните съдилища, за да могат да се изпратят и на местните медии. Това е моето виждане, разбира се. Защо смятам, че толкова е важна медийната политика? Първо, защото чрез нея се отправят ясни и конкретни послания към обществото и на второ място, чрез тях е възможно да се промотират определени каузи. Смятам, че колкото и да е трудно понякога да се работи с някои медии, трябва да се търси един баланс. Аз лично не познавам пловдивските медии и съдебните журналисти, съдебни репортери, но ми се струва, че би било добре да се организира включително обучение с тях, тъй като те не са юристи, трудно разбират юридическия език, да не говорим, че тогава, когато ние изписваме с един висок юридически стил прессъобщенията, дали го разбират или не го разбират, това го променят и в съдържанието и понякога се променят и фактите по делото, всъщност. За да завърша, ще кажа, смятам, че медийната политика е важна и трябва да се надгражда, разбира се, пак казвам, като има общи медийни политики за апелативния район, защото това е и част от доверието, което има шанс да повишим към обществото. Това, с което започнах, с това и ще завърша.

По отношение председателите на окръжните съдилища, аз съм в постоянен контакт с колегите от окръжните съдилища и към настоящия момент, независимо, че съм редови съдия в Окръжен съд – Хасково. Поддържам постоянен контакт и с други колеги от цялата страна. Но те знаят, благодарение на г-жа Иванова, ние сме имали винаги едни съвсем открити взаимоотношения между тях, подкрепя винаги е имало между тях, когато е било необходимо, без значение за кой съд, ние сме се събирали и да обсъждаме проблеми, свързани с административната работа на съдилищата. Ако бъда избрана, бих продължила със сигурност тези практики. Подкрепя бих гарантирала за всеки един от тях, ако бъда избрана и те го знаят, че е така, ние сме работили години наред заедно.

По отношение на административните ръководители на Окръжен съд и на Районен съд - Пловдив, аз споменах в изложението си, че голям проблем, разбира се, е материалната база, най-вече недостига на кабинети, което създава неизбежно напрежение между органите на съдебна власт, които са настанени в сградата. Аз това го знам по себе си, защото в нашата сграда са настанени и РС, и РП, и ОП, освен окръжният съд, но като един страничен наблюдател, защото аз признавам, че не познавам лично нито и.ф. председател на Районен съд – Пловдив, не познавам и колегата Велчев, който е кандидат в конкурсната процедура. Смя да твърдя, имам бегла представа за колегата Кърпачев, тъй като бях на изслушването за член на ВСС с другите колеги от съда, но това, което ми прави впечатление е, че е налице огромно разделение в Районен съд – Пловдив, за съжаление, и противопоставяне, което вече е обществено достояние. Но допускам, че в голямата си част това се дължи всъщност на поредната процедура за административен ръководител. Надявам се да има избор, разбира се, за председател на Районен съд - Пловдив.

По отношение на колегата Шейтанова, когато се е налагало, ние сме вдигали телефона и сме се разбирали без никакъв проблем. Не касае комуникацията само между тримата председатели в сградата, това исках да кажа. Тази комуникация касае много организационни въпроси, включително, както казах, и за уеднаквяването на практиката. Трябва да имаме комуникация, и то нормална, с колегите от окръжните съдилища. Считаю, обаче, че ако бъда избрана за председател на този съд, с ръководството, т. е. заместник-председателите, считаю, че би било наложително да се слезе в Районен съд – Пловдив и да се направи среща с колегите с целия авторитет на ръководството, за да им се разясни, че отстрани начина, по който изглеждат нещата, не е добре за институцията и смятам, че това е нещо, което трябва бъде извършено. Ако не бъде избрана, то смятам, че трябва да бъде извършено от

изпълняващите функции дори, защото колкото по-рано приключи, толкова по-добре за всички.

Г-н КРАСИМИР ГЕОРГИЕВ: Здравейте, колеги! Красимир Георгиев от Стара Загора.

Благодаря, на първо място, на поканата да присъстваме на това Общо събрание при изслушването на Меги Тянкова! Няма да изразявам становища и въпроси, защото не е тайна, че с нея се познаваме повече от 20 години и сме в добри приятелски отношения. Единственото, което ще кажа за нея е, че съм убеден, че ще продължи политиката на комуникация, която екипите на г-жа Магдалина Иванова и нейните заместници в двата мандата въведоха като начин на комуникация между окръжните съдилища и апелативния съд. Винаги сме имали съдействие от Апелативния съд при належащи проблеми. Другото, което мога да кажа, ще си позволя да изразя мнението на колеги от Стара Загора. След като приключи на едно общо събрание, просто се разбра, че съдия Тянкова е единствена кандидатура. В неформален разговор колегите повдигнаха въпроса защо е единствена кандидатура и т.н. И единствена кандидатура е, няма от Апелативен съд. И колегите казаха следното: „Ние нямаме възражение съдия Тянкова да бъде избрана за председател. В крайна сметка ние гласувахме за нея като член на съвета“. Това е становището на колегите. Няма да влизам в други подробности. Така, че, съдия Тянкова, вярвам, че ще продължите това, което съдия Иванова въведе като политика за взаимодействие, да не се повтарям!

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря на колегата Георгиев! Аз го заявих изрично, тъй като беше лимитирано времето - ще продължа това, което беше заложено от съдия Магдалина Иванова, като председател на Апелативния съд, да има комуникация нормална между нас, да има взаимодействие, да има подкрепа, да се виждаме по-често и да коментираме всички проблеми, които са в пряката ни правораздавателна дейност, в администрирането на съдилищата, а и тези, които касаят цялата система. Това го казах и го заявявам отново. Благодаря на колегите за подкрепата!

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Как смятате да оформите своя управленски екип? Интересува ме преди всичко заместник-председателя на наказателно отделение. Това, за което много Ви се възхищавам, когато дойдох на проверка в Хасково ме впечатли много, че Вие действително бяхте с много висока натовареност – 90 %, дори някъде мярнах и 100 % за известен период от време. Това, което най-много ме впечатляваше в предходния председател на апелативния съд беше, че за един период от време той съвместяваше функциите на председател на

апелативния съд и на заместник. Възможно ли е, ако нито един от нас не се съгласи да Ви стане заместник, най-вероятно това да се случи, Вие да намалите своята натовареност, примерно до 50, а пък да съвместявате тези функции на заместник, а не да каните някой от долу?

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: „От долу“ имате предвид от външен, така ли да Ви разбирам?

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Да, от окръжен или от независимо къде, но да бъде различен от нас. Възможно ли е това да се избегне на всяка цена?

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря Ви, колега Рангелова! Да, аз почти през двата си мандата съм работила изцяло натовареност на 90 %. По мое предложение бях изключена от дежурства, както и от дела, които се разглеждат в открито заседание в съкратените срокове. Това беше по настояване на колегите, защото аз създавах проблеми на колегите, които бяха в моя състав, защото, освен пряката правораздавателна работа, Вие знаете, че председателите на окръжните съдилища, като орган по чл. 15, се произнасят и по всички искания за СРС. Окръжен съд – Хасково, смее да твърдя, е един изключително тежък съдебен район и това се дължи на местоположението на ГКПП Капитан Андреево, което е свързано и с трансгранична престъпност, особено Вие съдите, които сте в наказателно отделение на Апелативния съд, го знаете много добре. Аз не случайно казах, когато застъпих въпроса за приемствеността, казах, че ще бъде първата, която ще подаде ръка на настоящото ръководство на Апелативен съд – Пловдив в лицето, както на колегата Буюклиева, така и на колегата Арнаудова, така и на колегата Желязкова, които вече имат достатъчно административен опит.

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Въпросът е, ако никой не се съгласи?

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: А защо смятате, че никой няма да се съгласи?

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Да развием хипотеза, за да бъдем по-конкретни. Примерно, никой не се съгласява, Вие какво правите – каните някой външен или с Ваше съдействие приемате?

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Вие имате притеснение, че може да бъде заместник някой отвън?

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Да, имаме притеснение.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Имате предвид конкретен колега ли? Извинявайте, че задавам въпрос, но да ми стане ясен докрай.

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Не, независимо кой външен, независимо от кой съд.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Аз ще кажа така, дори, ако някой от настоящите заместници по някакви причини или лични съображения, без значение, може да има всякакви такива, реши да не продължава да изпълнява тези административни функции, защото знаем, че това товари допълнително, не съм убедена обаче, разбира се, едно от първите неща, ако бъде избрана, е да събере целия колектив на Апелативен съд - Пловдив, в това число съдии и съдебни служители. Второто нещо ще е да направя един откровен разговор със заместник-председателите, тъй като това би било част от приемствеността и това би създало спокойствие у колегите в съответните отделения. Всеки един от Вас би бил спокоен, ако същият заместник-председател остане ръководител на отделението.

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Без всякакво съмнение.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Но дори и да има някои лични съображения някой от заместниците, аз вярвам, казвам Ви, че този съд ще има заместник-председатели отвътре. Има достатъчно хора с капацитет, доказани професионалисти, които, би било мой ангажимент, колега Рангелова, да убедя, че няма как да ми е безразлично какво се случва в този съд и биха станали част от този екип. Но като продължение на въпроса Ви, не бих взела външен като заместник-председател, т.е. от някой от другите окръжни съдилища или не знам какво имате предвид. Не бих взела. Казвам го откровенно, заместниците на този съд, ако бъде избрана и ми бъде гласувано доверие от членовете на СК, ще бъдат отвътре и това Ви го обещавам и гарантирам. Надявам се да съм била ясна. По-ясно от това няма как да го кажа.

Г-н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ: Аз имам един въпрос, който възникна във връзка с част от изложението Ви, когато спомнахте, че сте участвала в процедурата по избор на членове на ВСС от професионалната квота. В тази връзка ми възникна един въпрос и да кажем може и у част у колегите да е възникнало подобно нещо, Вие кандидатствате в процедурата за административен ръководител, председател на Апелативен съд - Пловдив, с мандат на управление 5 години. Всъщност и концепцията е една управленска програма. Вие бяхте избрана за член на ВСС. Интересува ме, предстои обява на нов избор на членове от професионална и от парламентарна квота, какво е отношението Ви към това и ще бъде директен, да не стане така, започвате, като гласува Ви доверие ВСС, започвате да работите като председател и всъщност, впускате се в една нова процедура и тази управленска програма за 5 години стига до никъде. Виждаме, че някои поредни обявявания на процедура, без да има кандидати или

неизбрани на кандидати по места и т. н., води все пак до някакви сътресения. Ако се случи нещо поредно такова, би било пак в негативна светлина. Искам да знам какво смятате да правите, колкото и нескромно да ми е питането.

Г-жа МИГАЕНА ТЯНКОВА: От въпросите, които ми се задават до момента, оставам с обяснението, че има такива притеснения вътре в колектива и между съдиите това е коментирано. Да, аз бях избрана от професионалната квота за член на ВСС 2022 г. изборът, който приключи толкова злополучно. И каквото и да си говорим, когато говоря за политически натиск върху системата, ето това е част от политическия натиск върху системата, с неговата отмяна, макар и след решението на петчленния състав на ВКС и ВАС. Аз получих подкрепата на голяма част от колегите в страната, но заявявам най-отговорно, в случай, че бъда избрана за председател на този съд, аз не бих участвала в следваща процедура за член на ВСС. В същото време, обаче, така или иначе го поставихте въпроса, аз твърдо поддържам тезата, че във ВСС трябва да има, както териториално представителство, т. е. по апелативни райони, така и представителство по нива на отделните нива в системата. И това е така, защото каквото и да си говорим, години наред се противопоставяме постоянно съдилищата в страната, административни на общи, районни на окръжни, окръжни на апелативни и т.н. Но проблемите на софийските съдилища нямат нищо общо с нашите проблеми. Това е истината. Един СРС вече е 160 човека по щат съдии. Аз не смятам, че увеличаването постоянно на съдийските щатове на СРС е решило проблема на този съд. За сметка на това, обаче, задълбочи много на малките съдилища, като например Районен съд - Харманли, от където постоянно се взема съдийски щат, където, ако се погледне в момента статистиката и за 2023 г., защото концепцията ми е изготвена по статистиката 2023 г., за 2024 г. още не е изнесена публично, но например един Районен съд - Харманли е с над 65 дела на съдия средномесечно. Ако погледнем постъпленията в Районен съд - София, ние ще установим, че много други районни съдилища са много по-патоварени. Но аз лично отново заявявам, не бих се кандидатирила втори път в такава процедура. След като не е станало, значи така е трябвало. Аз съм от хората, които не се борят за никоя длъжност на всяка цена. Човек когато губи, не знае какво печели и обратното е вярно и в това съм се убеждавала многократно. Така, че ако има такива притеснения между Вас, явно има, молбата ми е, искам да кажете всичко онова, което Ви притеснява, за да се изчистят притесненията. Аз нямам притеснения да отговоря на всеки въпрос. Друга тема е как ще се проведе избора за нов ВСС. Предполагам, че всички Вие следите темата. Аз съм малко скептична дали ще може да се избере парламентарната

квота. Няма как да не го кажа, бях страна в това производство пред петчленния състав, който разглеждаше жалбите срещу избора. Ние сме наясно, че някои политически сили не ни харесаха избраните кандидати, затова се направи и законодателно изменение на ЗСВ. Няма да има възможност, според мен, изцяло нова система за електронно гласуване да бъде разработена, да бъде тествана, защото това е свързано с избор на изпълнители, на процедури, всички знаем за какво става въпрос, когато касае процедура по ЗОП, т.е. една такава нова система, според мен, не би могла да бъде внедрена, тествана, съгласувана както с министъра на правосъдието, така и с министъра на електронното управление. Това, което в момента се налага всъщност е, да се гласува само и единствено с хартиени бюлетини, но само в София. Изразявам собственото си мнение, лично такова, не ангажирам никой, аз категорично не съм съгласна и не смятам, че е допустимо с хартиени бюлетини всички ние да ходим да гласуваме в София, защото това ще е една абсолютна демотивация за колегите. Да, софийските съдии им се предоставя и гарантира правото на глас, за разлика на съдиите, които сме от страната. Кой ще тръгне да пътува от Варна, от Ивайловград, от Малко Търново до София само да гласува и да се прибере обратно?! Считам, че трябва да се търси друг механизъм и ако сме само с хартиени бюлетини, ние сме го изразявали, между другото, това становище с председателите на районните съдилища в съдебния ни район още миналата година април месец, когато ЗСВ беше публикуван за обществено обсъждане. Ако ще е само хартиени бюлетини, би следвало да се обмисли варианта или да се правят секции по окръжни съдилища, където да гласува целият съдебен район и давам пример с Пловдив: В Окръжен съд – Пловдив се прави секция, в която да гласуват районен, окръжен, апелативен, административен. Смятам, че това е по-разумното. И другото, което считам, че е разумно, да не е в почивни дни. Какво пречи да е в два последователни работни дни? Ще спестим време, ще спестим средства от командировки, ще се предостави възможност на всеки колега, който желае да гласува, да гласува. Има проблем, че към настоящата нормативна уредба е заложено да се създава избирателна секция при съдии над 500 като брой, което означава, че за окръжни съдилища, ако остане това изискване, няма как да се случи, но би могло да се случи, например, на ниво апелативен съд. Много по-лесно биха пътували колегите до Пловдив от целия апелативен район, отколкото до София. В Бургас също няма брой съдии по щат. Това го давам само като идеи. Това ще се обсъжда, предполагам, и смятам, че ние трябва да вземем становище, защото ни касае пряко. Това предстои, но има варианти, за да се гарантира нашето право на глас на всички съдии, които сме в страната. Като казвам два поредни работни дни имам предвид, ако единият ден колегата има заседание, на следващия ден,

ако няма, си избира кой ден да гласува. Това го давам само като пример, като една основа, върху която може много да се мисли, обсъжда, надгражда, само като идея. Благодаря, колега Хаджиев! Смятам, че стана ясен основният въпрос, не бих се кандидатирала втори път за член на ВСС от професионалната квота. За парламентарна въобще не го коментирам, защото този въпрос ми беше задаван многократно при изслушванията в страната - ако не бъдете избрана от професионалната квота, бихте ли се съгласили да бъдете предложена за член на съвета от парламентарната? Не, не бих се съгласила, категорично. И това не се е променило като становище.

Г-н ВАЛЕНТИН БОЙКИНОВ: Понеже времето твърде напредна, въпроси няма да задавам. Смятам, че в общи линии се запознах с концепцията Ви, съдържа отговор на повече въпроси, които ме интересуват. Просто желая да изразя няколко думи в подкрепа на съдия Тянкова. Признавам, че аз съм сравнително от скоро в Пловдивския апелативен съд, не познавам добре съдиите от апелативния район, но поради едно стечение на обстоятелствата се запознах със съдия Тянкова покрай една наша съвместна дейност, инициативи, които са организирани покрай ВСС, съвместно участие, и МП. Във връзка със съвместната ни дейност аз останах с впечатление, че тя притежава изключителна организираност, диалогичност и в същото време - умения да отстоява своите разбирания, които са качества, особено последното, са много ценни за един административен ръководител. Нещо друго желая да споделя. Първото нещо, което ми направи впечатление в този съд, а и след това в работата ми и аз го споделих с досегашното ръководство, това е изключително добрата организираност и администрираност на съда. Смея да твърдя и се надявам, тъй като тази организация трябва да бъде запазена, и добрата професионална атмосфера, която цари между съдиите, изключителна колегиалност, смятам, че тя би могла да бъде утвърдена и продължена от съдия, който притежава необходимите професионални и административни качества. Все пак съдия Тянкова се е доказала като такъв с два мандата последователни и искам да изразя едно становище в нейна подкрепа. Надявам се, ако бъде избрана, смятам, че тя притежава необходимите професионални качества и умения, за да се справи със задачите, които биха възникнали във връзка с нейната дейност като председател на апелативен съд. Това е в интерес на работата на целия апелативен район.

Искам още нещо да вмъкна, което сега се сещам. Две неща ми направиха изключително много впечатление в концепцията ѝ, които бяха обсъдени. Първото нещо е мерките, които тя предлага по отношение повишаване на съдийското самоуправление, по един основен

въпрос, който касае дейността на всички съдии, а това е кадровата обезпеченост. И командироването, и продължаването на командироването, откомандироването на магистрати да става със санкция, не със санкция, разбира се, но в крайна сметка с решаващата дума на общото събрание от съответното отделение, тъй като съдиите от съответното отделение притежават необходимата точна преценка кой става, кой не става.

Другото нещо, което ми направи изключително добро впечатление, е предложените от нея мерки за уеднаквяване на съдебната практика. Говорим си общи неща как да бъдат наричани - съвместни, зонални съвещания, със събирания. Аз мисля, че има един пряк начин и който е много ползотворен, от моята административна дейност. Това е работата с административните ръководители на съответните окръжни съдилища. След като бъдат стиковани там, където има противоречия, чрез тях именно би се решил този проблем. Това са нещата, които исках да кажа.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Бойкинов!

Така е, ние се познаваме от преди. Само едно изречение да кажа, извинявам се, когато ставаше въпрос за уеднаквяването на съдебната практика аз съм категорично за това, че председателите на окръжните съдилища трябва да участват в общите събрания на апелативния съд, както и ръководителите на съответните отделения, когато се уеднаквява практика в самото отделение. Например, в търговско или в гражданско е редно ръководителят на съответното отделение също да участва, да се чуе и мнението и на окръжните съдилища. Ние, между другото, в момента е няма колегата Серафимова, но сме обсъждали няколкократно въпрос, който е свързан с уеднаквяване на съдебната практика на апелативния съд, дали следва да пишем до председателя на апелативния съд, за да го поставим на обсъждане, но смятам, че в това няма нищо ненормално. Напротив, това е едно взаимодействие с по-долната инстанция, което би било полезно и за апелативния съд, и за окръжните съдилища, според мен.

Г-н ВАСИЛ ГАТОВ: Аз няма да Ви губя времето, че наистина напреднахме напред с времето, догълвам колегата Бойкинов, без да повтарям неговите аргументи, аз Ви призовавам да подкрепим колегата Тянкова, на първо място за изключително богатия ѝ административен опит. Това, че е човек, който е тръгнал от най-ниското ниво в системата, стигнала е до председател на окръжен съд. Всички имаме впечатления за Хасковския съдебен район какво представлява. И толкова.

Един въпрос, взимам повод от това, което казахте, че сте се борили с каузи и връщането към състезанието за членове на ВСС,

смятате ли, въпреки, че обещахте, че няма да не се кандидатираме за член на новия ВСС, смятате ли да продължавате да се борите за тези каузи, които тогава предложихте и с които спечелихте нашето доверие и конкретно питам, оптимизацията на конкурсите? Всички знаем какъв е проблемът с конкурсите в нашата система. Достатъчно интелигентен човек сте, знаете какво да правите, макар да нямате тази законодателна инициатива като председател на апелативен съд.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Гатов! Аз няма да се откажа от каузата си, както вярвам, че и колегите, с които съм работила толкова години, също няма да се откажат за реална промяна в съдебната система. Съдебна реформа вече стана понятие, което е изпразнено от съдържание, поради неправомерна употреба, но това, което казах, че въпреки, че нямаме законодателна инициатива, има възможност. Аз знам, вярно, коства страшно много усилия. Колегата Хаджиев е тук, знае и той много добре. Това означава среща с министър, изслушване в правни комисии, за да можеш да убедиш депутатите защо е необходима конкретна промяна в определен закон. Ще Ви дам само един пример с изменението на ЗСРС. 2012 г. го измениха по наше предложение. В Окръжен съд – Хасково за 2011 г. имаше 633 искания за разрешение на СРС, 633 разрешения. Променихме в насока да се предоставят материалите от ДП, както и оперативните дела, за да може решението, което се взема от органа по чл. 15, да бъде информирано такова. Резултатът след 10 години ни изискваха скоро и коментирахме с Бюрото за контрол на СРС - 25 % откази изцяло, а от разрешения - над 18 % бяха частични откази. Тоест за способности и престъпления, конкретно, за което се изисква, от 633 на 114 искания. Ето го ефекта. Няма да се спирам на финансовите санкции.

За конкурсите ще кажа само, искам да кажа, че ще продължа, ще продължа да се боря. Аз съм в много добри колегиални отношения с всички председатели на апелативни съдилища. Ако ще защитаваме и ще се борим за каузи, това касае всички съдии в страната, в крайна сметка. Не го казах случайно, все още считам, че имам енергия да го правя. Просто ВСС няма да направи така, че да се промени закона и да можем да правим конкурси по нива, но моето лично убеждение, а и на колеги от цялата страна, защото ние все още се събираме, обсъждаме и конкурсите е една от болните теми в системата, за съжаление. Аз смятам, че съдийското самоуправление може да се надгради в тази част, когато, ако, например, има обявен конкурс за Апелативен съд - Пловдив и се кандидатира, да речем, 15 съдии за гражданско отделение и за наказателно отделение. Кой по-добре от Вас, работещите в тези отделения, познавате колегите от долната инстанция? Никой. Идеята е, няма как да се промени това отново СК на ВСС да

прави последното, те обявяват конкурсите, но тук се създава, както ПАК, една помощна конкурсна комисия и например съдиите от гражданско отделение избират комисията, която да класира кандидатите. С тайно гласуване класират се кандидатите, изпращат се на СК, където се правят всички останали процедури, като да речем Етичната комисия към СК, справките, които са необходими, информация от СГП, от ИВСС и т. н., но крайното гласуване с решение е на СК и отново, по съответния ред подлежи на обжалване. Не знам дали сте се запознали с проекта за ЗСВ, който беше публикуван за обществено обсъждане на Портала, но ние това, тъй като го предлагаме от две години, да се разшири съдийското самоуправление, Петева е тук и знае, тъй като сме го обсъждали не само с районните съдилища в съдебния район, но и в окръжния съд, заложено е в момента изменение точно по този начин да се извършват конкурсите във ВАС и ВКС. Тоест, съдиите от съответната колегия да подреждат класирането на кандидатите с тайно гласуване. Защо за ВКС и за ВАС да може да се надгражда съдийското самоуправление, а за апелативните съдилища и окръжните съдилища да не може?! И другото, лично аз имам притеснение и ще кажа какво е то. Връща се събеседването. Към настоящия момент конкурс по документи не може да приключи повече от 3 години. Да не говорим, че някои въобще не могат да приключат, както и конкурсът за търговските отделения на апелативните съдилища, втори пореден, след този, който беше открит 2018 г. Имам опасенията, че още повече биха се забавили конкурсните процедури, когато се върне и събеседването, наред, на първо място, с проверка на документи и избора на дела от комисията и от кандидата. В крайна сметка това е законодателно решение. Не смятам, че не сме в състояние най-малко да се чуе нашият глас, нашето становище, защото когато ние нямаме активна роля във връзка с проблемите в съдилищата, всички виждаме, този вакуум не остава празен, той се заема, без значение дали от НПО или от други организации. Смятам, че ние най-малкото може да направим така, че по всеки проблем, който имаме пред нас, да направим всичко възможно най-малкото да бъдем чути. Ние сме правили конференции, които сме плащали сами.

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Нещо не разбрахме във Вашето изказване, казвате още едно място в търговската колегия, т.е. те да станат 10 състава?

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: В търговско отделение 10 състава са невъзможни. Аз казах 10 въззивни състава в съда, ако някой не ме е разбрал.

Г-жа МИЛЕНА РАНГЕЛОВА: Тоест, като се увеличат с 1, ще станат 9.

Г-н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ: От 29 човека ще станат 30 човека по щат и ще станат 10 състава.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Явно не съм се изразила правилно. Разбра ли се? Ако се налага увеличение в гражданско и търговско отделение с 1 щат за съдия, биха станали пълни възивни състава - 3 гражданско отделение, 3 търговско отделение. Това казах.

Г-н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ: Аз зададох моя въпрос, всъщност, благодаря за отговора, на първо място! Считам, че е откровен и така се надявам във времето, ако не, ще го припомня.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Няма нещо, което съм обещала и да не съм изпълнила.

Г-н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ: Искам да изразя подкрепа. Мисля, че съдия Тянкова заслужава нашето, всъщност ще говоря от мое име, моето доверие. Работили сме заедно дълги години като административни ръководители, участвали сме в различни проекти, в различни работни групи и имам изключително добро впечатление относно нейните административни и организационни качества, съответно и продукта, който се създава вследствие на тези й качества. Както тя спомена, във Форум на районните съдилища, проект, който беше спечелен по ОПАК, това е първият проект, финансиран с европейски средства в съдебната система след влизането на България в ЕС и считам, че до момента е най-успешният проект. Както тя каза, всички постижения по проекта бяха заложили след това реално в нашата работа. Това са Правилата за разпределение на дела на случаен принцип, включително във връзка с атестирането формуляри разработвахме и т. н. Общо взето почти всичко, което се разработи тогава, беше от полза. Съответно и това е проектът, по който ВСС не е върнал един лев, т.е. съответно да има санкции от страна на контролиращите органи и с най-добра оценка за устойчивост на проекта. В тази връзка считам, че съдия Тянкова заслужава моята подкрепа и считам, че тя ще се справя добре със съответните задачи. Доказала го е и като ръководител на Хасковския окръжен и районен съд с добрия опит, съответно и това качество от нейна страна да си взаимодейства с хората мисля, че ще бъде от полза за всички.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Хаджиев!

Г-н ХРИСТО КРАЧОЛОВ: Да кажа няколко думи, без да отегчавам колегите. Мисля, че всеки, който е бил, всеки който е и който има желание да бъде административен ръководител, заслужава уважение, защото в тази ситуация обществена и с всички тези проблеми, които има съдебната система, да се ангажираш с тази отговорност, наистина заслужава уважение и аз смятам, че вижданията и концепцията, която предложи съдия Тянкова и особено с днешното си

представяне, спечели моето доверие и аз изразявам пълната си подкрепа към нея. Съдия с една впечатляваща биография, в която е изложила личната си мотивация в концепцията, с изключително добри, отлични резултати на съдилищата, които е ръководила. Аз съм имал възможност, участвал съм в групите, които правят ежегодните проверки и винаги съм оставал с отлични впечатления, първо от всички окръжни съдилища, които сме проверявали, и конкретно в случая - от Хасковския окръжен съд. Мисля, че дори качествата, които демонстрира днес като оратор, в продължение почти час и нещо да говори без да погледне нито една записка и всички убедителни отговори, които даде на въпросите, мисля, че заслужава моето доверие и аз изразявам моята подкрепа към нея.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Крачолов!

Г-н ПЕТЪР МАРГАРИТОВ: Петър Маргаритов се казвам, председател на Окръжен съд – Смолян. Присъстваме петима председатели на окръжни съдилища. Мисля, че всеки един от нас познава достатъчно добре съдия Тянкова. Самото ни присъствие в този студен ден, в този час, е красноречиво и всеки един от нас подкрепя тази кандидатура, защото тя е един изключително енергичен човек, отзивчив, поради което аз лично ѝ пожелавам успех!

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Маргаритов!

Г-жа РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Аз също искам да кажа няколко думи. Първо, благодаря за предоставената ни възможност да присъстваме днес на изслушването на съдия Тянкова. Аз я познавам дълги години в качеството ми на административен ръководител. Смятам, че притежава необходимите, както административни, така и човешки качества, за да бъде един успешен ръководител на Апелативен съд - Пловдив. Опитът ѝ като ръководител на съд е повече от дълъг. Тя е доказала възможностите си, не само като ръководител, но и като отстояващ интересите на колегите магистрати и на съдебни служители. Приветствам я за решението ѝ да продължи да се занимава с административна работа, тъй като ръководството на един съд изисква наистина много усилия и саможертви от ръководителя. Познавам я и от работа ни по съвместни проекти.

Тук искам да вметна, тъй като тя засегна въпроса за неслучилата се промяна в Закона за финансовите санкции, която инициатор бяха всички окръжни съдии в страната, а моторът на тази инициатива беше именно съдия Тянкова, която обедини нашето становище, но поради наложеното вето на Закона на адвокатурата, това не се случи. Искам да кажа, че аз използвах възможността при посещението на настоящия министър на правосъдието в Пловдивската съдебна палата, на което домакин беше съдия Буюклиева, да обърна

внимание на тази така чакана от нас промяна. Той я прие много радушно и каза, че това е една промяна, която може да се случи максимално бързо. Нашето настояване е, при разглеждането на тези дела вместо в троен състав, да се случва еднолично. Миналата седмица имах обратна връзка от министъра и той каза, че подготвят текста, който ще ни изпратят за преглед. Така че въз основа на усилията на съдия Тянкова може би ще имаме положителна промяна.

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Много благодаря!

Г-жа РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Виждам, че е много добре приета колегата от състава на Апелативен съд – Пловдив. Не се съмнявам, че ако бъде избрана за административен ръководител, максимално бързо тя ще установи колегиални отношения, както с колектива на Вашия съд, така и с всички председатели на съдилищата, които добре я познават, но вече от позицията на председател на Апелативния съд - Пловдив. Пожелавам успех в процедурата!

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Шейтанова!

Г-жа ВЕСЕЛИНА КАШИКОВА: Аз също бих искала да изразя подкрепата си за кандидатурата на съдия Миглена Тянкова в процедурата за избор за председател на Апелативен съд - Пловдив. Със съдия Тянкова се познаваме от много години, но през последните 5 години, в които аз съм председател на Окръжен съд - Кърджали, подчертавам, аз я търся. Търся нейните съвети, нейното мнение, нейната практика по възникващите в ежедневието административни, организационни въпроси и мога да кажа, че във всички случаи, без изключение, съм получавала изключително компетентен и точен отговор на своите въпроси. Ще кажа и това, че абсолютно разчитам на практическа помощ и съдействие на съдия Тянкова по работата по ЗСРС, тъй като аз съм граждански съдия и в началото, когато започнах да работя с този закон, имах нужда от практически насоки. Това, в което съм се убедила за качествата на съдия Тянкова от комуникацията с нея е, че е изключително деен, делови, организиран, неуморен и непримирим колега. Бих казала това, че тя познава нашите проблеми, на съдиите, на съдебните служители, на съдилищата като цяло. И не само това, мисли за решаването на тези проблеми. И не само това, бори се тези проблеми да бъдат приведени в действие и както стана ясно, тя е инициатор за промените в Закона за финансовите санкции, които създават организационни трудности за окръжните съдилища от гледна точка на тричленния състав, от гледна точка на изключително кратките срокове и т. н. В цялата тази своя инициатива съдия Тянкова е показала индивидуалност, показала е характер, показала е решимост и упоритост в отстояване на своето мнение и решение, а мисля, че това са качества,

които са присъщи на личността на лидера. Аз мисля, че тези качества съдия Тянкова ги притежава. Също така, убедила съм се в годините работа с нея, че съдия Тянкова притежава и едно качество, което следва да притежава всеки един административен ръководител, а именно: поема и носи лична отговорност, не прехвърля топката в полето на другия. Запознах се с комплексната оценка от атестацията на съдия Тянкова по повод процедурата, изготвена от ПАК от съдии от Апелативен съд - Пловдив, максимална оценка от 100 точки, което е според мен красноречив и достатъчно категоричен показател, в това число за професионализма и качеството за осъществяване на правораздавателната от нея дейност по наказателни дела.

Изключително подкрепям това, което прочетох и в концепцията, тезата ѝ, че необходимостта да бъде уеднаквена съдебната практика, тъй като ние, окръжните съдилища, сме потърпевши от противоречива съдебна практика на различните съдии от едно отделение на Апелативен съд - Пловдив и в крайна сметка това ни се отразява на индексите и на успеха от правораздавателната дейност.

В заключение ще кажа това, че считам, че съдия Тянкова показва всички необходими качества, активност, инициативност, капацитет, има визия и не на последно място, което в случая не е без значение, има желание, за да поеме тежестта и отговорността на тази административна длъжност и аз ѝ пожелавам успех!

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Благодаря, колега Кашикова!

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Колеги, други изказвания?

Други въпроси и изказвания не постъпиха.

Г-жа МИХАЕЛА БУЮКЛИЕВА: Благодаря от Ваше име на колегата Тянкова за изложените становища по поставените въпроси!

Г-н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ: Да пожелаем успех на съдия Тянкова в процедурата!

Г-жа МИГЛЕНА ТЯНКОВА: Искам да благодаря на всички за добрите думи. Няма да крия, че имаше, макар и леко, притеснение да се изправя пред колеги, но като външен кандидат. Благодаря за цялата добронамереност от вас! Благодаря на колегите председатели на окръжните съдилища, Вие пътувате в това време от Смолян, Кърджали, Стара Загора! Успешна година пожелавам и най-вече здрава за всички! Благодаря Ви много!

.....

Препис-извлечение от протокола по т. 3 да се изпрати на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Поради изчерпване на дневния ред, събранието бе закрито в 16.40 часа.

**И.Ф. АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
- ПЛОВДИВ:**

(М. БУЮКЛИЕВА)

ПРОТОКОЛИСТ:

(Н. КИРИЛОВА)

